ચશમે નરગીસ

ઉર્ફે

રંગીલા જોગી.

ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમેં
બએહતીમામ.

મીર હાદીહુસેન પબલીશર, નં૦ ૧૪.
બાબુલા ટેંક કમાલખાન બીલ્ડીંગ મુંબઈ નં૦ ૯

યે કીતાબ રજીસ્ટર હૈ.

હક મેં કરમચારા.

માશાઅલ્લાહ બુકસેલર,
૫૩-૫૫ કેપર સ્ટ્રીટ મુંબઈ નં૦ ૩

પહેલીબાર નકલ ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૯.

કી૦ રૂ. ૦-૪-૦

ચશમે નરગીસ

ઉર્ફે

રંગીલા જોગી.

કવ્વાલી.

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
મસજીદમેં બને મુલ્લાં તો મંદરમેં પુજારી
દરગાહમેં સજ્જાદા નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરીમેં ઢુંઢા કીયા બનબનકે ભીખારી
કયા કયા ન કીયા મેંને દીલે ઝારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
પંડતભી જફરદાંભી સીયાનેભી બુલાએ
સૈયારા સનાશોંકા દીન અપનેભી દીખાએ
હર આમીલો કામીલસે વઝીફાભી પડાએ
હરએક જતન કરચુકા ઉસ યારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
નાકુસમેં પાયા ન ઉસે બાંગે અઝાંમેં
મસજીદમેં મીલા વો ન હમે કુએ બુતાંમેં
કાબેમેં નીશાં ઉસકા ન કાશીકે મકામેં
દર દર મેં ફીરા મેરે ખરીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
મજનુંસા ફીરા કરતા હું દીવાનામેં બનબન
ઇસ આતીશે દુરીસે ફુકા જાતા હય તનમન
ઉસ બુતકી મોહબ્બતમેં બના શકલે બીરેહમન
મોજુદ રગેં હેં મેરી ઝુનારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર
રેહમતસે નહિં ચાહીએ દીલદાર કીનારા

આખીરકો તો આશીક હું મેં અય જાન તુમ્હારા
લીલ્લાહ બુઝાદો આતીશે હીજરાંકા શરારા
એ ચયન હુવા જાતા હું દીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લિયા યારકી ખાતીર

ગઝલ નં૦ ૨

ન લટકો ખીળકીયોંમેં ગીર પળોગી બેઠ કર દેખો;
ઇશારા મેંભી કરતા હું ઝરા મેરી તરફ દેખો
કીસી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો;
ઝરાસા દેદો દીલ મુઝકો તો ફીર મેરા જીગર દેખો,
મુઝે માલુમ હે તુમ ગીર પળોગી આજકલ પરસુ;
ઝરા નાઝુક બદન પતલી કમર કુછ ગોર કર દેખો,
કીસી ગોરે બદનકો દેખકે તુમ હો ગઇ શએદા;
હે કીસકી ઇનિતેઝારી મેરી જાં મેરી તરફ દેખો,

ગઝલ નં૦ ૩

બળો મઝેકી શબે વસલ દીલ લગી હોગી;
યો હંસને હોંગે હયા ઉનકો કોસતી હોગી,
ખુદાઇભી બુતે કાફીર અગર તેરી હોગી;
ખતા માફ ન બનદેસે બંદગી હોગી,
મેં કયા બતાઉં કે સીને પે કયા ઉભાર આયા;
જવાની આપકો તાલીમકો ઉઠી હોગી,
બરહના હોકે ચલીયું ગલે પે તેગ ઉનકી;
રગે ગલોભી હયાદાર કટ ગઇ હોગી.
યહાં હસીનોંસે હે ઇજિતેનાબ ઝાહેદકો;
મીલી નહુર વહાંભી તો દીલ લગી હોગી,
બુરાઇયાં મેરી હોતી થીં મેં જો આ પહોંચા;
કદ્દુસે બોલે બળી ઇસકી ઝીનદગી હોગી,
ઉભારકે કેહતે હેં જોબન અમીર મોહરમસે;
છુપે છુપે નહીં અબ તો ખુલી ખુલી હોગી.

કવ્વાલી નં૦ ૪

કુછ બાત મેરે મુંહસે નીકલને નહી દેતે:
મેં શમએ સહર હું મુઝે જલને નહીં દેતે.
દાગીઓંસે બનાયા હે મુઝે શમએ શબીસતાં;

ક્યા ગમ હે અગર બુલને ફુલને નહીં દેતે,
લબરેઝ હે દીલ જેશે ઈને અલ્લાહસે લેકીન;
ઇસ કુઝેસે દરીયાકો ઉબલને નહીં દેતે
કાફીર નહીં કરતે હેં મુસલમાંન નહીં રખને;
એક રાહપે વો મુઝકો તો ચલને નહીં દેતે.

ગઝલ નં૦ ૫

ઇશકમેં આકર તેરે આંસુ અઝબસકે ગમ ખાતે હેં હમ;
દીલ લગાકર તુઝસે પ્યારી અબતો પછતાતે હેં હમ.
કયુ ખફા રહેતા હે મુઝસે કયા ખતા મુઝસે હુઇ;
સચ બતા કયા માંજરાહે અબતો ઘબરાતે હેં હમ.
છોડકર દોનો જહાંકો ભીસલે મજનું હો ગએ;
અબ ગદા હેં તેરે દરકે તેરે કહેલાતે હેં હમ
સાગીર દીલકો મએ વહ્દતસે તુને ભર દીયા;
ચાહે બોલો યા ન બોલો અબ તો ચીલ્લાતે હેં હમ.
ગરજ ખાદીમકી યેહી હે ઉસકો સુનના હે ઝરૂર;
હઝરત શાહ સફી તેરે હી કહેલાતે હેં હમ.

ગઝલ નં૦ ૬

કેદમેં ગેસુકે હે યા કુચ એ કાતીલમેં હે;
કીસસે પુછેં યુસુફ દીલ કોનસી મન ઝીલમેં હે.
ખતરા ખતરા ખુન નાહકકા હે મહેશર આફરી;
એક હંગામાસા બરપા કુચએ કાતીલમેં હે.
જીસકા જલવા દેખકર મુસા ગીરે થે તોર પર;
વો ઉદુએ હોશમોહરી જલબગા ગાહ દીલમેં હે.
એક તો દીલયું પરેશાન થા ખીયાલે ઝુલ્ફમેં;
ઝપ્તકા પાબંદ હોકર ઓર ભી મુશકીલમેં હે.
હશર હો યા તુર હો યા દીલ હો આશકકા બસર;
જુલવહ આરા વો ઉદુએ હોશપર મનઝીલમેં હે.

ગઝલ નં૦ ૭

સમજ લીયા હે મુઝે યારને ગદા અપના;
અજબ નહિકે જો બર આએ મુદદુ આ અપના.
લગાકે સીનેસે કલ ઇસ સનમકો પ્યાર કીયા;
ખુદાકા શુક્ર હે બર આયા મુદદુ આ અપના.

જુદા વો હોગએ આગોશસે જુદા કર હાથ;
લો બનતે બનતે મુકદ્દર બીગળ ગયા અપના.
સહરકો શામકા કીસ્સા જો ઉનકો યાદ આયા;
હયાસે પરદેમેં ચહેરા છુપા લીયા અપના.
ખુલા હે રાઝે મોહબ્બત તો કયું હો મુઝસે ખફા;
ખ્યાલ તો કરો દીલમેં કુસુર કયા અપના.
ઝમાના પ્રશ્કમેં બેઝાર હે તો કુછ નહીં ગમ;
કરેગા કયા કોઇ રાઝી હે ગર ખુદા અપના.
હઝારો નામદે હે દોસ્ત યું તો અય એહસાન;
મીલે જો દીલસે ઉસે જાનો આશના અપના.

ગઝલ નં० ૮

શોખયોંકો લીયે અનદાઝ હીજાબ આા હે;
કહર ઢાનેકો હસીનોંકા શબાબ આતા હે.
મું છુપા દામને મહશરમેં અબ.ભી મહેરે પુલ્ક;
કોઇ ઉલટે હુએ ચહેરેસે નીકાબ આતા હે.
એક મુદ્દત હુઈ છોળે હુએ નાસેહ લેકીન;
દીલ તળપ જાતા હે જબ નામ શરાબ આતા હે.
અભી કમસિન હો નહીં જાનતે હો ખુદ બીની;
રૂખ બદલ જાતા હે જીસ વખ્ત શબાબ આતા હે.
કાબીલે રશ્ક હે તકદીરે ઝુલેકા યુસુફ;
જાગ ઉઠતી હે વો જીસદમ ઉસે ખ્વાબ આતા હે.
બઝમવાલે જીગર વો દીલસે ખબરદાર રહે;
કોઈ ઉછલાતા હુવા મસને શબાબ આતાહે.
દેખીએ ઉસ બુતસે હો ઓર કયુંકર હો:
દાદ ખ્વાહીકો સબી રાઝ હીસાબ આતા હે.

ગઝલ નં० ૯

અબ લળકપન છોળ દે અહદે શબાબ આનેકો હે;
હશર તક જીસસે ન ચુકંગે વો ખ્વાબ આનેકો હે.
તર પસીનેમેં હે ઉનકી મોહરીમ આબે રવાં;
ઉન હુબાબોંકી કટોરીમેં ગુલાબ આનેકો હે.
ભીગતી જાતી હે અબ નામે ખુદા ઉનકી મસીન;
જોશકા અનદાઝ હે દૂસલે શબાબ આનેકો હે.

ફસે પતંગ હું કીયા કાસીદ મેરે દીલદાર કો;
ચશ્મે ભીગુ ચાસ મનવાલી શબાબ આનેકા હે.
યાસ કહેતી હે કે કાસીદ રોહમે મારા ગયા;
આસ કહેતી હે નહિં ખતકા જવાબ આનેકા હે.
દફન કરનેમેં મેરે કયું દેર કરતે હો અઝીઝ;
યાં ફરીશતા કબરમેં લેને હીસાબ આનેકા હે.

ગઝલ નં૦ ૧૦

જનમેં ઝમરૂદીકા હે દોર ગનજુમનમેં;
તાઉસ નાચતા હે કીસ શોખસે ચમનમેં.
અબર બહારે પુરસે બોલે જો બાલ સરકો;
ખતરે ટપક ટપકકે મોતી બને લગનમેં.
માથેપે ચાંદનીકી રખી જો માહ જબીનને;
બરકત હિલાલ ફુલકો ચાંદ આ ગયા ગહનમેં.
ખુલવાદ ફરૂદ કીસને દોઝા લહુ કીધરકો;
લયલા સમા રહી હે મજનુંકે તનબદનમેં.

ગઝલ નં૦ ૧૧

કીયામતમેં ગુજર યા રબ જો સુએ હોઝે કોસર હો;
મએ તોહીદકે કશોમેં દોરે સાગીર હો.
રીવા નેપે ઝીમદમ જુલવાગર ખુરશીદે મહશર હો;
ગુનેહગારોકે સર પર ઝીલ્લે દામાને પયમબર હો.
દીલે આરામે ગુલેખાકો ભલા કયા ઉસસે નીસબત હે.
જો ફખરે યુસુફે કેનઆં હો જો મહબુબે દાવર હો.
દેખા દે યા ખુદા રોઝા રસુલુલ્લાહકા મુજકો;
મેરી ચશ્મે તમના હો તેરે મહબબુકા ઘર હો.
કવી સાહબ મદીનેકો ચલો હીંદુસ્તાં છોડો;
યહાં બેઠે હુએ નાહક પરેશાં ઓર શશદર હો.

ગઝલ નં૦ ૧૨

ગુલફે શબગુંસે જેવો આરીઝે ઝેબા નીકલે;
અરની કહેતે હુએ કબરસે મુસા નીકલે.
યારસે દીલકી કેરી હે ખ્યામતકે રોઝ,
જલદ હો હશર કહીં દીલકી તમના નીકલે.
મેં વો મજનું હું જો એક આહકા નોઅરા માર;

ઠોકરે ખાતી હુઇ કબરસે લયલા નીકલે,
આદમી પહેલે મોહબ્બતમેં બીગડે તો બને.
જબ મીલે ખાકમેં દાના તો શગુફા નીકલે.
અય સનમ ઢુંઢ નીકાલેંગે તુઝે લાખોમેં
મજનએ હસરમેં હમ ભી જો કહીં આ નીકલે.
હમને ભી ખોલી હે અય ઐશ્ક વો મોહબ્બતકી દુકાન;
યા ખુદા કોઈ ખરીદાર ઇધર આ નીકલે.

ગઝલ નં૦ ૧૩

જીગરમેં ચુટકીયાં લેતે હે વો દીલકો મસલતે હે;
જો કુછ કહીએ તો કહેતે હે મેરે અરમાં નીકલતે હીં.
જહાં બોસે મીલે ફીર વસ્લકે અરમાં નીકલતે હે;
અજબ યે ફુલ હે જબ તોડતા હું ફલ નીકલતે હે.
બતા બેશક હુઇ અચ્છા ન સોઝે દીલ છુપાઉંગા;
યે આંસુ કીસકદર કયું ગરમ હો હો કર નીકલતે હે.
હમીંને દેકે દીલ ચાલેં સીખાઈ દીલરૂબાઇકી:
ખુદાકી શાન અબ યે બુત હમીંસે ચાલ ચલતે હે.
જહાં દો મસ્ત બેઠે હેં વહાં હે ઝીક્ર ઉન આંખોકા:
બલાકે જામ હે યે ભી કે હર મહેફીલમેં ચલતે હે.
અજબ કયા હે નીકલ જાયે જો દમ ખનજરકી ચાલોં પર;
કુછ અનદાઝ ઇસમેં તેરે બાંકપનકે ભી નીકલતે હે.
જલીલ ઈનસાન કરતહિ હઝારોં ખાહશેં લેકીન:
નીકલનેકે જો હોતે હે વોહી અરમાં નીકલને હે.

ભલાઇકા બદલા.

ગઝલ નં૦ ૧૪

ઝરા તું સોચ અય ગાફીલ
કે હમકો કયા ઠીકાણું હે
નીકલ જબ જાન ગઈ તનસે તો સબ અપના બીગાનાં હે
સુનો અય જાને મન તુમકો યહાંસે કુચ કરના હે.
રહો તુમ યાદ હકમેં જબતલક યહાં આબેદાના હે
અરે ગાફીલ તું કયું ભુલા હે ઇસ દુનિયાકી લાલુચમેં
સફર મુલકે અદમ આખીર તુઝે દર પેશ જાના હે
પડે શા તહો ગફલતમેં જરા ઉઠકર આંખ તો ખોલો

હુવા હૈ શામ ઊઠ બેઠો મુસાફીર સરકો જાના હૈ
ખુદા પુછે ગાજબ તુંમસે તો કયા લાયા આલીમસે
દીયા જો ઉર્મ ઓર દોલત તો ક્યા તોફા કમાયા હૈ
લગારેહ યાદ હુકમે અગર અપની શફા ચાહે
ન વે સંગ કુછ હરગીશ યહી સબ છો જાના હૈ

કવ્વાલી નં૦ ૧૫

હશ્રમેં ઇસ ચાલસે આય વો ઉઠલાતે હુએ
ફ્રોતને સબ ઉઠ ઉઠકે ભાગે ઠોકરેં ખાતે હુએ.
નાઝસે ચલતે હુએ શોખીસે ઇતરાતે હુએ;
તીરભી આય તો મેરે દીલકો નળ પાતે હુએ.
આપકી પ્યારી હયા પામાલ હોકર રહ ગઇ;
ઓર ચલીયે નાઝસે જોબનપે ઇતરાતે હુવે.
ક્યું ન ખીંચે રશ્ક કાયેમેં દીલ ચાકકો;
હાય મેં શાનોંકો દેખું ઝુલ્ફ સુલઝાતે હુવે.
રાત હમ ભી કોઇ જાનાં કો ચલે કીસ શાનસે;
દરદો ગમ હમરાહ નાલે શમા દીખલાતાતે હુએ.
જાવે મને સદકે તુમારી શોખ્યોં પર જાનો દીલ;
ફીર ઇસી અનદાઝસે આ જાવ ઉઠલાતે હુવે.
ક્યું ન ઢાકું મુંહ કફનસે મેં સરાપા જુરમ હું;
શરમ આતી હે ખુદાકે સામને જાતે હુએ.

કવ્વાલી નં૦ ૧૬

કસતે નાઝુકસે વહાં ખનજર નીકલ કર રેહ ગયા;
આજ મુશતાકે શહાદત હાથ મલકર રેહ ગયા.
દર્દવાલે કુછ જળતે હે પરાઇ આગમેં;
લુ જો ઉઠી શમે સે પરવાના જલકર રેહ ગયા.
દેખકર મતવાલી આંખે પાઉં ઉઠતે હી નહીં;
બારહા સાગીર ભી ઇસ મેહફીલમેં ચલકર રેહ ગયા.
દીલકી નાદાની જો વો ઉલઝા ખ્યાલે યારસેં;
અયસી ચુટકી લી કે પહેલુમેં ઉછલ કર રેહ ગયા.
કુછ ન જાના હમને કબ ચમકી તેરી બરકે જમાલ;
ઇસ કદર જાનકે દીલ પહેલુમેં ઉછલ કર રેહ ગયા.
એક તો સુરત ગઝલ ઉસ પર ગઝબ જોશે શબાબ;

લેકીન જો જાબી પહુંચે તો આમાં ન જાએગા
બસ દૈગે ફુંક આહસે દોનો દીલોજીગર
આંખોસે ખૂન હમસે રૂલાયા ન જાએગા
હય તેરે અખતીયારમેં લે લે જો ચાહે જાન
પર ઉસ સનમકા ધ્યાન ખુદાયા ન જાએગા
કયા દીલ ટટોલતે હો જો તુમ હમસે રૂઠ ગયે
પહેલુંમે દીલ ટટોલસે પાયા ન મજાએગા
કયા જાને કઇસી જુપે બનેગી તેરે બગૈર
જાંસે અજીજ જહેરબી ખાયાન જાએગા
તર હોગા ખુનસે દામને જલ્લાદ એ વફા
બીસ્મીલસે યું ગલા તો કટાયા ન જાએગા.

ગજલ

શર્મ હૈ આંખમે પરદેશી નીકલતે કયું કર
ન સહી શર્મ નીજા કતસે વોહ ચલતે કયું કર
ન નીજાકત સહી મેં મેં હદી વોહ લગાએ હોંગે
આતશીં પાસે દીલ જાનકુ મલતે કયું કર
નસહી મેંહદી કીસી ગૈરસે વાયદા હોંગા
સાદે કુલ કૌલ દે વાએદો કુબલેતે કયું કર
ન સહી વાએદા લટેશાને પૈં છુટી હોંગી
બોજ લેકર જો વોહ ચલતે તો સંભલતે કયુંકર
ન સહી બોજ વોહ જુલ્ફોંકુ બનાતે હોંગે
કંગી ચોટીકે વોહ પંચોસે નીકલતે કયુંકર
ગો ફરજંદ જો નીકલતીબી વોહ દાનાફસે
મુંગ છાતીપે રકીબોંકી વોહ દલતે હોંગે

ગજલ નાતીઆ

રૂખે તાબાંસે બુરકા ઉડાદો જરા યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા
મુઝે શૌકે જીઆત હૈ હવસે સીવા યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા
પહેલે આપ હીસે જલબા નુમાઇ હુઇ પીછે પૈદા યેહ
સારી ખુદાઇ હુઇ
ક્યા! આપ ન હોતે તો કુછબી ન થા યા નબી મુસ્તુફા

યા નબી મુસ્તુફા
જીમેં આતા હે ચીરૂં ગરીબાકો મેં છોડ બસ્તીકુ
જાઉં બીયા બાક મેં
મેરે સરમે મદીનેકા સૌદા હુઆ યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા
તુત્ર હોં શાહે ઊમમ સુલતાં આજમ હુવાબાબ
નબુવુતકા તુમપે ખતમ
તેરી શાનમેં હે લવલા કલમાં યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા
સરપે ખુરશીદ મેહશરકે આયા હુવા જલાલીકુ હય
પ્યાસ બે ઈનતેહા
હો કરથસે ઉસે જામે કોસર અતા યા નબી મુસ્તુફા
યા નબી મુસ્તુફા

ગજલ સીકંદર.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મોહમદ કેહકર દહનસે નીકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બાજેગી ધનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સાંવરીયા જોબન કે બનસે નીકલે
મેરે મરીજ દીલકી ઊમીદ વય તો યેહ હય
જાનુંપે ઉસકો સરહો ઔર જાન તનસે નીકલે
જબ જાનો ફુસલ શૈલ હય કહીયો ગુલાંસે જાકર
હમકો તો હો ગયે હંય બરસોં ચમનસ નીકલે
નીકલે જનાજા મેરા જબયાર કી ગલાસ
તો કલમ એ શાહાદન સબકે દહનસે નીકલે.
કયા વાયાથા સીકંદર દુનીયાસે લે ગયા કયા
યે દોનો હાથ ખાલી બાહેર દફનસે નીકલ,

ગજલ કવ્વાલી

યેહ કયસે બાલ બીખરે હંય છેહ સુરત કયું બની ગમકી.
તુમ્હારે દુશ્મનોં કુ કયા પડી હય મેરે માતકી
મજા ઇસમેંહી આતા હે નમક છીડકો નમક છીડકો
કસમ લેલો નહી આદત મેરે જખમોંકો મરમ હકી.

શીકાયત કીસસે કીજીએ હાય કયા ફિલટા જમાના હૈ
અદાયા પ્યાર જબ હમને મોહબત આપને કમ કીઇ
ન મીલીયેગા ન મીલીયેગા કોઇ હમ મરન જાએંગે
ખુદાકા શુક્ર હય પહેલેં મોહબ્બત આપને કમકાંઇ
ખુદા જાને તુમ્હેંભી રહેમ આતા હય ગરીબોંપર
પસે પરદાભી તો મોહલત નહી મીલતી કોઇ દમકી
કહાં જાના હય થમ થમ કર ચલો અએસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુમ્હી તુમ્હો નજર પડતી હય આલમકી

ગજલ કટવાલી

ખુદા રાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હૈ
મનસુર કે પરદેમેં ખુદા બોલ રહા હૈ
પઠ પડકે જીસે જુલ્ફમેં જાતે હૈં મુસલમાં
કલમાં તેરે ફીરદોસ કે દર ખોલ રહા હૈ
દન દારે શહીદ આપકા એક ગૈહરે યકતા
કિમ્મતકે ગુનાહ મોતીયોંમેં તોલ રહા હૈ
જન્નતકે મકાનો મે રહેગી તેરી ઉમત
ખુશ હોકે મોહમદસે ખુદા બો :રહા હૈ
લબ બંદ હૈં એહમદ કાબી કયા નામ હૈ શીરી
યેહ મીમતો મીશરીકી ડલી ઘોલ રહા હૈ
જબ હુસ્નકા સૈદા હુવા બાજારે અજલમેં
યુસુફકે ભી કીંમતસે વોહ અનમોલ રહા હૈ

ગજલ અખતર.

મેરે શેનેપે કહા અએસી મુસીબત કયા હય
લેકીન ઇસને યેહ ન પુછા તેરી હસરત કયા હય
ન પડે સરપે જો જાલીમ કે વોહ આફત કયા હય
જો ન મજલુમ પે નાઝીલ હો વોહ રહેમત કયા હય
યુંતો હર શકલમેં હર ચીજમેં હય રંગ ઉસકા
પર યેહ માલુમ નહી અસલમેં ઉકફત કયા હય
આઇના રૂયોસે તો ઇતના કુદરત અય શેખ
ફીર યેહ દાવા કે સફા અપની તબીયત કયા હય
જીતને બોસે દીયે ઉતનેહી બરાબર લોલો
દેકે લેના હય અજી ઇસમેં મુરવ્વત કયા હય

બેવફાઓં કી મોહબ્બત કા મજા તો ચખ્ખા
અબ કહો હજરતે દીલ દુસરી હસરત કયા હય
ઉસકી બરગશીગી જાએગી ન હરગીજ અખતર
ચરખ ગરદુંકા મમુના હય યેહ કીસમત કયા હય

ગજલ.

સાંવાલે વસલપર કહેતેં હંય નાહક કયું મેરે સરહો
તુમ્હીકો દીન લગે હું કયા તુમ્હીં આપેસે બાહેકર હો
ફલક દુશ્મન વોહ બરગસ્તાય ગાને અપને બેગાને
ઉંદુ સારી ખુદાઇ હો તો ફીર કહીયે તું કયું કર હો
નીકલ જાતી હૈ જાન તનસે વો તનકર જબ યેહ કહતેં હૈ
નીકલજા સામનેસે હટ મેરે કુચેસે બાહેર હો.
શબે ફુરકત ખયાલે યાર હૈયા આહો નાલા હૈ
અજબ ખલ જાનમેં હું કયા કરૂં અલ્લાહ કહું કર હો
ખફા હોકર સવાલ વસલપર કહને લગે મુગચે
યેહ મુંમકીન હોનહી સકતાં કે તું મેરે બરાબર હો.
બુલા લીજીયે મદીનેમેં ખુદારા સૈયદે આલમ
કહાં તક હીન્દમેં યેહ આપકા મુશતાક મુંઝતર હો

ગઝલ.

દીયા થા દીલ તુમ્હે હમને સમજ કર યેહ કે
દીલબર હો
ન સમઝે થે કે જાલીમ હો કયા મત હો સીતમગર હો
યહીં હય આરજુ અપની જો દીજે દીલતો ઐસેકો
કોઇ અછછેસે અછછા હો કોઇ બેહ તરસે બેહે તરહો
સુનાયા હાલ દીલ મયને તો બોલા વોહ બુતે કાફીર
સુને કબતક કોઇ ઉસકુ કે જો દફતરકા દફતર હો
નહીં મતલબ કીસી શાહો ગદાસે હમકો અયે કામીલ
કોઇ અછછેસે અછછા હો કોઇ બેનહર સે બેહનર હો

ગજલ

આગે તેરે અય માંહેલકા હેચ પરી હય
તસવીર તેરી નુરકે સાંચેમેં ઢલી હય
બારબ દમે નજારા જીગરપર યેહ લગી હય
નોકે મિજગે યારભી બરછીકી અની હય.

કરતેં નહી વોહ રહેમ તો કુછ ગમ નહી હમેકો
અબ જુલ્મભી કરતેં નહી મુશકીલ તો યહી હય

ગજલ નાતીઆ

આશક હું મય ઉસકા જો રસુલે અરબી હૈ
હર વકત જબાં પર મેરે અલ્લાહ ગની હૈ
મેહબુબે ખુદા ખતમે રસુલ ફકરે દો આલમ
મસજુદે મલકતી બલએહી મેરા નબી હૈ
મુસ તગની કીયા દર હમે દાગે નબવીને
ખુશ બકત હું કીસ તરાહકી અબ મુજકો કમી હૈ
જો દેખતા ઘસ સરવ રીહી કદકો યેહ કેહતા
શામશાદે જીના હય કે યેહ સરવે ચમન હી હય
ન ફરત ન હો કયું મુઝકો જરો માલસે મુનીમ
જુએ શાહે લવ લાખસે દીલ મેરા ગની હય
દીખલાદો મુઝે રૂપ પુર અનવાર શહે દી
હસરત મેરે દીલકી મેરે સરકાર યહી હય
પડતા હુલા તુરબતસે ઉઠું કારા સયે હશ
આજીજ યેહ ગજલ નાત નબીએ જો લીખી હય.

ગજલ નાતીઆ

કહીં દેશસે અય દીલ લબોંદનદાને મહેબી
પીશેમાં લાલહો યાકુત હો નીધમ હો ગોહર હો
હરેક મેં તેરી બુ હય ઔર હરકમેં હય તેરા જલવા
ચમેલી હો કે ચંપા હો કે બેલા હો કે અંબર હો
બહાર આઇ લબા લબવાદએ શેલ રંગસે સાકી.
સુબાહ હો ખુમ હો શીશા હો સુરાહી ઔર સાગી ગહો
કહો તો કીસ લિયે કીસમાહ પૈકર કે લિયે જોહર
પરીશાં હાલ હો હૈરાં હો ગમગીં હો મુકદર હો
કભી તો અયશ હે બતહા મેરા સીધા મુકદર હો
તુમ્હારે આસતાને કી જલીસાઇ મયસર હો
ગુનેહગારને ઉમ્મત દા બરોજે હશ યા હજરત
અતા દસ્તે સખાવતસે તુમ્હારે જામે કૈસર હો
બહકકે શાહ દસ્તે કરબલા મહેશરમેં પેશે હકક
બજેરે સાયએ લુફકે કરમ યા શાહ જાહર હો

ગઝલ

જો આશે હો તો ખુલ ખેલો હસો બોલો ચલે જાના
અભી દીન ખેલને કે હંય અભી ઉઠતી જવાની હ
સારાપા તેરી સુરતકી ખીંચે અય અયના રૂ કયું કર
ઈધર એ હજાદ શશદર ઈધર હેરન મેં માની હય
શબે ફુરકત ભલા દેખે તો કયું કર કટ નહી સકતી
કીસી કે હાજમેં અબ જા નહી દેનેકી ઠાની હંય
જહાંમે કૈસ ઓર ફરહાદ કે કીસ્સે સુને હોંગે
જો સચ પુછો તો યેહ મશહુર આપની કહાની હય
સુનાતા હું કેજો અપના દર્દ દીલ ઉનકો શબે વસલત
તો ઝુંજ લાકર વોહ કહતે હેં કે યેહ ઝુટી કહાની હય
મિલા કયા ચર્ખકા કીજીએ યેહ અપની અપની કીસમતઃ
હમે રંદે જુદાઇ ઓર ઉદુકુ શાદ માની હય
અતારો દાગોઠ ગાલીમ જાકયે ઉસ્તાદ ઈશ કૂદ કે
કલીમ અબ બાદ ઉનકે મુંહ ચીડાના શૈર ખ્વાની હૈ

ગઝલ નાતીઆ-

હુઇ જબ સુરસે પૈદા રસુલ અઅલ્લાહ કી સુરત
નજરસે ગિર ગઇ આલમ કે મેહરો માહકી સુરત
વોહ આબરૂ દોનો આંખેં સ્વાદ દર્દો સીનયાંરી હૈ
તેરી સુરતમેં પૈદા હય કલામ અલ્લા હકી સુરત
જહુરે હુસ્ન પાકે સરવેર આલમ હુવા જીસદમ
હુઇ મીટી જમાલે શાહેદે દીલ ખ્વાહકી સુરત
હુવા મુશતાક સાને આપ ઉસકે હુસ્ન જો બાકો
અજબથી દીલ રૂબા ઉસ રશકે મેહયો માહકી સુરત
ખ્યાલ આતા હે જીસદમ યેહ રહે પુંરનુર હજરતકા
મેરી આંખોં કે ફીર જાતી હ નુર અલ્લાહકી સુરત
દિખાના જલ્દ સુરત મુજકો આપની યા રસુલ અલ્લાહ
મિલે જબ ખાગમેં ઇસ આશીકે જાંકાહકી સુરત.
દુવા હે બારગાહે ખાલીકે અકબરમેં અય અયસન
કે દેખું સરવરે જીજાહકી દરગાહ કી સુરત

ગજલ કવ્વાલી.

એ ગૈત કર રહી હે દીલકો અદાય ખ્વાજા

આંખોંમેં બસ રહી હે જબસે લકાય ખ્વાજા
સુરી બનાકે રખ્ખે યા રીન્દ મસ્ત કરદે
હર હાલમેં હું રાજી જો હે રજાએ ખ્વાજા
જલવા દીખા કે હમકો મદહોશ કર દીયા હે
જાંહે પીકીએ ખ્વાજા તન હય પીકાએ ખ્વાજા
હોતા હે જોક દુના હાલતમેં ચીશતીયોંકો
જીસ વખ્ત મસ્ત હોકર કહેતે હે હાય ખ્વાજા.
હરવખ્ત દેખતા હું તશ બીહી કે તમાશે
જબસે સમાં ગઈ હે દીલમેં જઆએ ખ્વાજા
સરે કો શુદમાના હાસી લહા બે ખુદીમેં
આશીકકો વજ્ન મસ્તી જબ હો પનાએ ખ્વાજા
સુશુક્ને બાદશાહી પાઈ ગુલામ હોકર
જબ મિલતી હે ખુદાઇ જો હો ગદાએ ખ્વાજા

ગજલ બીસમીલ

આશીકે બદનામકો પરવાએ નંગો નામ કયા
આપજો નાકામ હો ઉસકો કીસીસે કામ કયા,
ઘરમેં જબ દીલબર નહો કીસ તરાહ દીલબરમેં રહે
જબ નહો આરામેં દાલ તો પાએ દીલ આરામ કયા
બબતેદાએ ઇશ્કમે હમતો ગએ જાંસે ગુજર
ઇન્તેહાએ ઇશ્કમેં હો દેખીએ અંજામ કયા
જોકે બાસમીલ શૈખ તાંહે જુલ્પો રૂએ યારકે
વોહ સમજતેભી નહી હે કુફ્ર કયા ઇસ્લામ કયા

ગજલ

કીસીકે જલવેકા જલવા દીખાએ દેતે હે
કે એક તાજા ગજલ હમ સુનાએ દેતે હે
કુછ ઐસી બાત ઉન્હેં હમ સુનાએ દેતે હે
કે જીસકો સુનતેહી વોહ મુશકે રાહે દેતે હે
ઉમ્મીદ હે કે બર આએગી અબમેરી ઉમ્મીદ
કે બાતુ બાતપે વોહ મુસ કેરા હે દેતે હે
સવાલ બોસેકે ઉસ બુતને મુંહ બનાકે કહા
અભી મઝા તુઝે ઇસકા ચખાએ દેતે હે
કરીબ ભી હય વોહ કાહાર ભી હય અયતેહેરી
સુનાએ દેતે હે તુજકો જતાએ દેતે હે

ગજલકી સુનનેકા જબ તુમકો શોક હે વાંહેશી
બુરા ભલા જો લિખા હે સુનાએ દેતે હે

: ગજલ

આજ સૈદાય તેરે સુએ બીમાબા કાતીલ
ચાક કરતે હુવે જાતે હે ગરીબાં કાતીલ
દીલમે નશતર તેરી મિજગાં કે અલગ ચુભતે હે
ઔર પાઉમે અલગ ખારે મુગીલાં કાતીલ
શોખસે ફેર દે ખંજર કો મેરી ગરદનપર
કતલ કરનેસે નહો મેરે હીરાંસા કાતીલ
પુછતા કય હે યહ ઇશ્કમે મજહબ મેરા
મેંન હીન્દુ ન યહુદી ન મુસલમાં કાતીલ
આગઇ ફસ્લે ખીજાં દુર હુવા માસમે ગુલ
એક હાલતપે નહી રંગે ગુલીસ્તાં કાતીલ
ચાલકો ભુલ ગઇ કબકે દરીબી અપની
સહને ગુલશનમે હુવા જબકે ખીરામાં કાતીલ
એક દીન દેખીથી તેરે લબે રંગીકી બહાર
શર્મસે છોડ ગયા લાલ બદકશાં કાતીલ
મંય હું મેદાને મોહબ્બત કા દીલાવર હામીદ
કયા દીખાતા હે સુઝે ખંજરે બુરાં કાતીલ

ગજલ

ખબર કિમ્મતકી મહેશરમે હબીબે કીબરીયાં લેએગે
બતાંએ સબ ગુનેહ ગારોંકી હકસે બક્ષવા લેએગે
જબ ગંવારા કિબર કર જોબનોને તેરે અય જાલીમ
નથા માલુમ યેહ દોનો ઉચકકે દીલ ઉડા લેએગે
જો રોજ આનેકો કહેતે હે તો એક દીન આયકી જાએગે
કહાંતક ઝુઠ બોલેગે વોહ કબતક હમ કુટાલેગે
જબાંસે કુછતો હો ઇરશાદ હય કીસકી તલબ સાહબ
દીલે પુર આરજુ લેગે કે જાને બાવફા લેએગે
કદમ અપના નહી હટને કાપી છે રાહે ઉલ્ફતસે
પડેગી હમપે જો ઊફશાદ હમ ઉસકો ઉઠા લેગે
તરક્કી પર હય અપના ઇજતે રાબે દીલશબે ફુરકત
યહી હાલત રહી તો તંગ આકર જેહર ખાલેગે

રહીબે રુસીયાંકો તુમતો નાહક મુંહ લગાતે હો
ગુલે ફખસારકે બોસે હમ અય ગુલગુંક બાલે ગે
મેરે નાલે યેહ કહતેં હય હીલા દેંગે જીગર ઉનકા
યેહ દાના જઝબે દીલકઃ હય કે હમ ઉનકો બુલાલેંગે
મેરે બીગડે હુવે સબ કામ બન જાએગે અયનાસીર
મેરે મુશકીલ કુશા સારી બલાંએ સરસે ટાલેંગે
કલેજા થાંબ લેંગે આ.ક્ષમા પારંબા અય નાસીર
તાલ્લીકી શમે કુરકત અગર નાદિ જરા લેએંગે

ગઝલ નાતીઆ.

મકી જીસ દીલમેં દરદે હજરતે સાકાએ કૈસર હો
મેરે અલ્લાહ મુજકોભી આગ વોહ કલ્બે અતહર હો
મજા જબ હય મજારે સરવરે આલમકે ચોતરફા
મેરી આંખો કે પરદે હો મેરી પલકાં કી ઝાલર હો
લગે દરબાર એહમદ હૂ મુઝે આરોંસે કયા મતલબ
કોઇ અછોંસે અછ્છા હો કોઇ બેહતરસે બેહતર હો
ન દેખું બુલ્દકી જાનીબ નજર ભર કરબા અયનીસીહ
જગા થોડીસી કુએ શહમે ગર મુજકો મયસર હો
દોઆ હાફીજકી હય યારબ સફર જીમદમ હો દુનીયાસે
જબાં પર નામ તેરા હો નો દીલમેં યાદે સરવર હો

ગઝલ

બડી તઝીમ હોગી મય કદમેં શેખ સાહબકી
કે સબ મયખ્વાર મિલકર આપકી પગડી ઉછાલેંગે
નહી હમ વોહ કે બાદે માર્ગ ઉલ્ફત આપકી જાએ
ફરીસ્તોંકે ભી આગે કબ્રમેં નામ આપકા લએંગે
સીતમ કાસપર કરોગે મએન ગેછા બાદ મરનેકે
તો કહેતે હંય તુઝે ટોકર લગાકર હમ જીલાલેંગે
યહી દૌલત હય એક બોસા હમે નામે ખુદા દીજે
ભલા હોગા ઉન્હીકા જો ગરીબોંકી દુવા લએંગે
ન જાને દેએગેં ઉલટે પાંઉ હરગીજ અપને બેહમાંકો
તુમ્હારા તીર આએગા તો હમ દીલમેં બિઠા લેંગે
યહાં તક આતો જાએ વોહ યેહ કયા કે હતા હય અય કાસીદ
ન માનેંગે યેહ કયા મના લેએગે મના લેએંગે

અનાલે એંગે ઇરાદેકુ અગર, હજકે રફીક અપના
તો ઘર બૈઠે દખનસે ખુદ બખુદ હજરત બુલાલેંગે

ગજલ

બગલમેં યાર બોતલમેં શરાબે અર ગવાની હય
યેહ અપને દીને ઇમાંકી ખરાબીકી નીશાની હય
હુબા બે બહેર કે માનીંદ અપની જીંદગાની હય
ખરીદો તોશએ ઉકબા કે યહ બાજાર ફાની હય
શહે કોનો મકાન પૈગંબરે અલ્લાહ બેશક હય.
શહાદત કે લીએ કાશી કીતાએ આસમાની હય.
યેહ કુદરતકી સનાઇ તેરી તસવીર મેં પાકર
ઇધર બેહજાદ શશદર હૈ ઉધર હૈરાન માની હય.
ગૈબજમેં ખતકે હમ લોટન કબુતર બનકી ભજેંગે.
ઇસી પરદેમેં કાસીદ દીલકી બેતાબી દીખાની હય

ગજલ

મનનં કરે પુકોર કરે બે નવા કરે
જો કુછ કરે વોહ યારકી બાંકી અદા કરે
જીબરકે દીલ દુખાએ સતાએ જરા કરે
સબ કુચ્છ કરે મગર મેરા કહેના કીયા કરે
આતી હય પહેલે મોત કે આતે હૈ પહેલે યોહ
દેખે ના કોન રસમેં અયાદત અદા કરે
આંખેતો દેખનેકી હુઇ હંય ગુનાહગાર
દિલકી ખતા હય કયા જો મુસીબત સહા કરે.
કુદરત ખુદાકી ઉસકા નજારા નહો નસીબ.
દીલમેં રહા કરે જો નજરમેં ફીરા કરે
મુમકીન નહી ઇલાજ દીલે દર્દ મંદકા
કહેદો તબીબ હોશકી અપને દવા કરે.
દીલ મંયને દે દીયા અબ ઊસે અખતીયાર હય
ચાહે વોહ જો રહે જુલ્મ કર યા વફા કરે
કહેના કીસકા ઓક યેહ મેરે મજારપર
હેમ ફેર તુઝે જીલાકે દીખાદે તો કયા કરે

ગજલ નાતીયા

દીલસે જો કોઇ વસફ રસુલે ખુદા કરે

અલ્લાહ ઉસકો હશ્રમેં જન્નત અતા કરે
ચારમ ખયાલ ખાલ દુખે પાક શાહકા.
પુતલીકી તરાહ દીદએ દીલમેં રહા કરે
કોઇ ખયાલ બદ ન કભી તેરે પાસ આએ
તુ અયજીયા જો જીકરે મહમદ કીયા કરે

ગજલ દાગ

કીસયે કહા કે દાગ વફાદાર મય ગયા
વોહ હાત મલકે કહે તે હય કયા નાર મરગયા
દમેં બલાંએ ઇશ્ક કી વોહ કશમ કશ રહી
એક એક ફડક ફડકકે ગીરફતાર મર ગયા
આંખે ખુલી હુઇ હંય પસે મર્ગ ઇસલિયે
જાને કોઇ કે તાલીએ દીદાર મર ગયા
જીસસે કીયા હય આપને એ કરાર જી ગયા
જીસને સુના હય આપસે ઇન કરાર ગયા
કીસ બે કીસીસે દાગને અફસોસ જાન દીઇ
પડકર તેરે શીરાક કે અશઆર મર ગયા

શેર

યેહ હુરને દીલ રૂબા તેરે સીસા કીસકુ મયસર હય
બશર હો દુર હો ગિલમાં હો યા પે માંહે પૈકરહો
કીસીકા હાએ હટ જના યેહ કેહ કર વસ્લમે સૈયી
તુમ્હારી બાત વોહ પુછે જો ઇન બાતોંકા ખુગર હો

ગજલ

વફામેં સબસે પીછે હો જફામેં સબસે બઢકર હો
અબ ઇસપર ઔર કયા હોના હય જાલીમહો સીતમગર હો
ઇધર હમ ઇશ્તીયાકે વસ્લમે બે તાબે મુઝતર હંય
ઉધર ઉનકો યેહ સૈદા હય કે હરદમ ગૈરકા ઘર હો
યેહ કયા કહેતે હો દુનીયામેં હસીં હય ઔરભી લાખો
મેરી નજરોંમે તુમહી સબસે અચ્છે સબસે બેહતર હો
તવકો રહેમકી હોભી તો કયા એમે ભીતમગારસે
ન દુનીયાકી જીસે પરવા ન ઉકબાકા જીસે ડરહો
જો દીલમેં હે વોહ કયું મુઝસે સરે મહેફીલ નહીં કહેતે
શીકાયત કા મઝા જબ હય શીકાયત હોતો મુહપર હો

બુરા કયું માનતે હો તુમ મેરે જરાસ કહેનેસે
યહી સબ તુમકો કહેતે હૈં યહી મશહુર ઘરહો
જરા હમસેભી કોઇ મુસકુરાકર બાત હો જાએ
બનાવતકી નજર એસી ઇસ તરફભી બંદા પરવર હો
વંહાં ફીર લે ચલા હય દીલ જહાં યેહ સુનના પડતા હય
મેરી નજરોંસે ગુમ હો ચલ મેરી મહે ફીલસે બાહેર હો
યેહ કયા તુમ ટાલતે સો આજસે કલ, કલસે દરસું પર
જો મિલના હય તો મિલનેકે લીયે એક દીન મુકરર હો
મય ખુદ હયરતમેં હું ભલું તુમ્હે તો કીસ તરાહ ભુલું
તુમ્હીં હર વખ્ત દીલમેં હો તુમ્હી હરદમ જબાંપર હો
વોહ મેરી ઇલ્તેજાએ વસ્તપર યેહ હંસકો કહેતે હંય
કાસી સુરતભી જો હોની નહો ગેહ બાત કયુંકર હો
યુહી કહે દો ગુજારે કીસ તરાહ વોહ જીંદગી અપની
કે જીસ કમબખ્ત કે બસમેં ન દીલહી હો ન દીલબરહો
તુંમ્હારે સામને કોઇ ગજલ લીખતો કયા લીખે
કે અપને સખ્ત કે તુમ અય અજલ એકરી સખુનવર હો

ગજલ

કલક હો રંજ હો ગમ હો અલમહો હાલ અબતર હો
જો કુછ હોના હય ઉલ્ફ તમેં તમેં ખુદા વંદા મુગ્રહીપર હે.
અગર જાતે હંય જાએં સુએ કાબા હજરતે જાહેદ
મેરી તો યેહ તમન્ન હય મેરા સરહો તેકા દરહો
જો મંય સીધીભી કહેતા હું તો વહ ઉલટી સમજતે હંય
ન દુશ્મનકાભી યારબ એસા બગરસ્તા મુકદર હો
શીકાયત કયા કરૂં ઉનકે નિગાહ કે ફીર લેનેકી
ખતા કયા ઉનકી જબ મેરાહી બરગસ્તા ગુકદર હો
મુઝે મહેફીલમેં અપની દેખકર ઝુંઝલાકે યુ બોલે
તુજેહ કીસને બુલાયા થતું તુમ આયે જાર બાહેર હો
તુમ્હારી આંખ જાદુસે જીઆદા કામ કરતી હંય
ફુસુંગર તો ફુસુંગર હેઃ મગર તુમ ઉસસે બઢકર હો
હસીનેમેં કીસીકો દીલસે અખગર અબ ન ચાહેંગે
કોઇ અચ્છેસે અચ્છા યા કોઇ બેહતરહો

જીસને પસરેશ દેખ પાયા હાથ મલ કર રેહ ગયા.
અબ વો આગોશ જવાનીસે નીકલતા હે કહાં;
અપને જોબનકી તરફ સાંચેમે ઢલ કર રેહ ગયા.
ચુલબુલા માશુક કાઇ હાથ આયેગા જલીલ;
ખુદ બ ખુદ આજ દીલ પહેલુમે મચલકર રેહ ગયા.

ગઝલ નં૦ ૧૭

બે કાર આમ થે અબ બાકાર બન રહે હેં:
બે ઝર તમામ હોકર ઝરદાર આ રહે હેં.
કુછ લોગ લપ લગાએ બેઠે હે સર બ ઝાનું;
ખ્વાજાસે માંગકર કુછ મોહતાજ લા રહે હેં.
સકતેમેં લોગ કુછ હેં આલમ હે બે ખુદીકા;
કુછ નઅતકે મઝામીન કવ્વાલ ગા રહે હેં.
તલકીન કર રહે હેં કુછ સુફી વ મશાયેખ:
કુછ વાએઝ સામઇનકો વાએઝ સુના રહે હેં.
ઝાએર તવાફમેં હેં રોઝે પે શેખકે ખાદીમ,
આદર ચળા રહે હેં સનદલ લગા રહે હેં.
સુએ કલસ કીસીકી આંખે ખીંચી હુઇ હેં,
રોઝેકે સીમત કાઇ ઉંગલી ઉઠા રહે હેં
કયા ઝોહદ વો ઇતતકા હે કયસી હે યે સખાવત,
એક નામ પર ખુદાકે સબ ઘર લુટા રહે હેં.
સબ લુટતે હેં દોલત જાલીસે હમ લપેટ કર,
અય ફખર દીલકી હસરત અપની મીટા રહે હેં.

ગઝલ નં૦ ૧૮

સનમ ખાનેમે ચંદન કાબેમે કાફુર જલતા હે
હમારે ખાને એ દીલમે ચીરાગે નુર જલતા હે
અનલ હક્કી હકીકત કયા અંનલ મહબુબ કે આગે
યહાં સુલીકે બદલે આગમે મન સુર જલતા હે
તીલાવત કર સકે કીયા ચશમે દુનીઆ મુસહફે રૂખકી
ચીરાગે મારફત હદદે નઝરસે દુર જલતા હે
મેરા કાસાન સુબહા નુલલઝી અસરાકી નઝીલ હે
જહાં રીદવાનકે પર જલતે હે બામેહુર જલતા હે
ફલામે ઝારકો સાહબ મદીનેમે બુલા લીજે
તપે ફુરકતમે યે મરદો સહારનપુર જલતા હે

ગઝલ નં૦ ૧૯

દમે અખીર હેલાઝીમન ઝારા કર લેના
ખુદાસે કામ પડા હે ઓતો ખબર લેના
ચલાતુ હે તરફે કાબા દેખ અયહાજી
જો દેયર રાહમેં આએ તવાફ કર લેના
પુકારતે હૈ યે કુશતે તુમારે મકતલમે
રહે હે ખેચત હમારી ઝરા ખબર લેના
મરીઝે ગમકી અયાદતકો જબ હુએ વો સવાર
કહા કઝા સે કે બડ કર ઝરા ખબર લેના
યે તીરે ગમઝેસે કહેતી હે તેગનાઝ ઉસકી
જો દીલપે કબઝા મેરા હો તો તું ખબર લેના
હુજુમ હોગા બોહત જલવાં ગાહે હશરમે યાર
અગર પોહચ ન સકુ મેં મેરી ખબર લેના
ન તોડ શામસે અય દીલ શબે ફીરાક મેદમ
અબી તો રાત હો સારી પડી હેમર લેના
ગલેસે કતલકે દીન અઝવ અઝવ કહેતા હે
મેરી તરફસે બીખ નજરકોપે યાર કર લેના
ચમકકે અબરસે આલમપે ગીર પડી બેજલી
યે કીસને પરદેસે નીકા ઝરા ખબર લેના
તડપકે મોસે કલેની નીકલ પડે ન અમીર
બોહત જો દરદ ઉથે દીલપે હાથ ધર બેના

ગઝલ નં૦ ૨૦

આ શીક બી હું ખુદ અપના દીવાના બી મેં હું
શમએ રૂખે જાનાના બી પરવાના બી મેં હું
ઝાહેદ બી હું પરહેઝ બીરીન્દોસે સોઝે હે
પીતા બી હું ખુદા સાકીયે મેખના બી મે હું
વાએઝ બી હું બેહકી હુઇ બાતે બી મેરી હે
હુશયાર બી નાદા બી દીવાના બી મેં હું
શમજે તો ભલા ફખર મોજે કીયા કોઇ સમજે
ઝાહેદ બી હું સુફી બી હું રીન્દાના બી મેં હું

કહેરવા.

અય અરબકે બસૈયા બુલાના રે,
તેરી ફુરકતમેં ગુજરા ઝમાના રે.
લેતા હે કોઇ ચુટકી દીલે બે-કરારમેં,
રૂખ્સતકે વાસતે હે કોઇ ઈંતેઝારમેં.
આઓ આઓ તુમ હો રવાના રે—અય અરબકે.
અરમાને દીદ હે દીલે ઉમ્મીદ-વારમેં,
હસરત ન-લેકે જાઈંગે કુંજે મઝારમેં.
હોના માયુસ દુન્યાસે જાના રે—અય અરબકે.
મેહશરમેં સુર્ખ-રૂ ચલે આઇંગે ગુનેહ-ગાર,
ગરદનમેં હાર કલમેકે ઓર તાજ તુરૂદાર.
સરપે રહમતકા હો શામયાના રે—અય અરબકે.
મહશરમેં મુસતફાસે કહેગા યે કીબ્રીયા,
આશીક થા હમ્દ ખાન વોહ નિઝામી જો આપકા,
આતે આતે ઉસેભી લે આના રે—અય અરબકે.

ગઝલ.

જનાબે ગૌસે આઝમ ફક્તે-ખારે અવલીયા તુમ હો,
વીકારે એનેબારો ઈઝઝો જાહો અસરીયા તુમ હો.
શાહે અદ દો-સરા તુમ હો અઝીઝે મુરતઝા તુમ હો,
કરીબે મુસતફા તુમ હો કુબુલે કિબ્રયા તુમ હો.
મેરે હાદી મેરે હામી મેરે રાહબર મેરે યાવર,
મેરે વાલી મેરે મવલા મેરે મુશ્કીલ-કુશા તુમ હો.
ઈનાયતસે તુમ્હારી નેઅમતે કોનેન મીલતી હે,
કરમમેં મેહરમેં અલતાફમેં ફઝલે ખુદા તુમ હો.
ઝમીંસે તા-ફલક શોહરત તુમ્હારે નામ નામીકી,
કમાલે અંતકીયા તુમ હો જલાલે અસરીયા તુમ હો.
હો તુમ મતલુબે રબ્બાની હો તુમ મહબુબે સુબહાની,
હો તુમ બે-મિસલો લાસાની અજબ શૌકત-સરા તુમ હો.
મેરે આઇન્નયે દીલમેં તજલ્લીકા તમાશા હે,
ફરેગો રૌશની વોહ જલ્વયે રૂયે ઝીયા તુમ હો.

કીતાબોંકી [illegible]

ચશ્મે નરગીસ	૦-૪-૦	[illegible]	૦-૨-૦
જોગીકા ભરન	૦-૨-૦	[illegible]	
હસીનોંકી જાન હૈ		[illegible]	૩-૦-૦
ઇમાન કિ પહેલા	૦-૨-૦	[illegible] લેલા	૩-૮-૦
,, ,, દુસરા	૦-૨-૬	અરેબીયન નાઇટસ	૩-૮-૦
,, ,, તીસરા	૦-૨-૦	હાતિમતાઇ	૦-૧૨-૦
,, ,, ચોથા	૦-૨-૦	દાસ્તાને અમીર હમજા	૧-૪-૦
હસીનોંકા નાજ	૦-૨-૬	તોતા કહાની	૦-૮-૦
કડકતા કવ્વાલ	૦-૨-૦	લાલ ગોહર	૦-૨-૦
બહારે જંન્નત	૦-૨-૦	મુન્તખિબે નજર	૧-૧૦-૦
ચશ્મે ખ્વાજા	૦-૨-૦	બીબી મરીયમ	૦-૨-૦
ખજીનએ મારફત	૦-૨-૦	રોશનમિયાં શમસુદ્દા	૦-૩-૦
એક લાખ રૂપયકા		શાહેજાદી ઝાલપરી	૦-૨-૦
એક શેર	૦-૨-૦	ઝેતુન મોહમદ હનીફ	૦-૧-૦
પ્યારે ક્વાબ	૦-૨-૦	ચહાર દરવેશ	૦-૮-૦
ગુનચએ બુલબુલ	૦-૨-૦	હુસને અફજલ	૦-૬-૦
મજમુએ કવ્વાલી	૦-૨-૦	મલેક મોહમદ	૦-૬-૦
નગમએ હિન્દ	૦-૨-૦	જંગનામા હજરત અલી	૦-૫-૦
નવબહાર કવ્વાલી	૦-૨-૦	,, મહમ્મદ હનીફ	૦-૮-૦
બહારિસ્તાન	૦-૨-૦	,, ઇમામ હુસેન	૦-૬-૦
હદિયતુલ મુસલેમીન	૦-૮-૦	મેઅરાજનામા	૦-૨-૦
જવાહીર હિની	૦-૮-૦	ખુબસુરત બલા	૦-૪-૦
નુરનામા	૦-૨-૦	અલાઉદીન	૦-૪-૦
સઆદત નામા	૦-૨-૦	બડી બીબીકી સલામ	૦-૨-૦
દરૂદોબુસ સલાત	૦-૩-૦	યુસુફ જુલેખાં	૦-૮-૦

ઇન કીતાબોંકે સીવાય દુસરી હરકીસમકી કીતાબે હમારે યહાંસે કીફાયત ભાવસે મીલ સકતી હે.

હર કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા—

મુનશી ગુલામખ્વાજા મોલવી ગુલામહુસેન

બુકસેલર

ઠે૦ મોટી ઘડીઆલ સુરત.